

Προδικαστικό ερώτημα

Πρέπει το άρθρο 4, παράγραφος 1, της οδηγίας 2011/64/ΕΕ ⁽¹⁾ του Συμβουλίου, της 21ης Ιουνίου 2011, για τη διάρθρωση και τους συντελεστές του ειδικού φόρου κατανάλωσης που εφαρμόζονται στα βιομηχανοποιημένα καπνά (κωδικοποιημένο κείμενο), να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι ο όρος «πούρα ή πουράκια» καταλαμβάνει (ή δεν καταλαμβάνει) τις περιπτώσεις όπου μέρος του περιτυλίγματος από φυσικό ή ανασυσταθέντα καπνό καλύπτεται επιπροσθέτως από άλλο εξωτερικό (χάρτινο) στρώμα, όπως συμβαίνει στην υπό κρίση υπόθεση; Ασκει επιρροή στην απάντηση του εν λόγω ερωτήματος το ότι η χρήση χαρτιού ως πρόσθετου στρώματος στο εξωτερικό περιτύλιγμα του προϊόντος καπνού (στη θέση του φίλτρου) έχει ως συνέπεια ότι αυτό ομοιάζει οπτικά με τσιγάρο;

⁽¹⁾ ΕΕ 2011, L 176, σ. 24.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Augstākā tiesa (Λεττονία) στις 15 Νοεμβρίου 2017 — SIA «KPMG Baltics», σύνδικος της πτωχεύσεως της εταιρίας AS «Latvijas Krājbanka»

(Υπόθεση C-639/17)

(2018/C 052/23)

Γλώσσα διαδικασίας: η λεττονική

Αιτούν δικαστήριο

Augstākā tiesa

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναιρεσείουσα: SIA «KPMG Baltics», σύνδικος της πτωχεύσεως της εταιρίας AS «Latvijas Krājbanka» administratore

Αντίδικος κατ' αναίρεση: SIA «Ķipars AI»

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Περιλαμβάνει ο όρος «εντολή μεταβίβασης», κατά την έννοια της οδηγίας 98/26/ΕΚ ⁽¹⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαΐου 1998, σχετικά με το αμετάκλητο του διακανονισμού στα συστήματα πληρωμών και στα συστήματα διακανονισμού αξιογράφων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/44/ΕΚ ⁽²⁾, εντολή πληρωμής δοθείσα από τον καταθέτη σε πιστωτικό ίδρυμα για τη μεταβίβαση κεφαλαίων σε άλλο τραπεζικό ίδρυμα;
- 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο προδικαστικό ερώτημα, έχει το άρθρο 3, παράγραφος 1, της οδηγίας 98/26/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 19ης Μαΐου 1998, σχετικά με το αμετάκλητο του διακανονισμού στα συστήματα πληρωμών και στα συστήματα διακανονισμού αξιογράφων, όπως τροποποιήθηκε με την οδηγία 2009/44/ΕΚ, το οποίο ορίζει ότι «[ο]ι εντολές μεταβίβασης και ο συμφητισμός είναι νομικά εκτελεστοί και αντιτάσσονται έναντι των τρίτων ακόμη και σε περίπτωση διαδικασίας αφερεγγυότητας κατά συμμετέχοντος, εφόσον οι εντολές μεταβίβασης εισήχθησαν στο σύστημα πριν από το χρονικό σημείο έναρξης της διαδικασίας αφερεγγυότητας όπως ορίζεται στο άρθρο 6, παράγραφος 1. Αυτό ισχύει ακόμη και σε περίπτωση διαδικασίας αφερεγγυότητας κατά συμμετέχοντος (στο οικείο σύστημα ή σε διαλειτουργικό σύστημα) ή κατά διαχειριστή διαλειτουργικού συστήματος ο οποίος δεν είναι συμμετέχων», την έννοια ότι εντολή όπως η επίμαχη στην υπό κρίση υπόθεση μπορεί να θεωρηθεί ότι «έχει εισαχθεί στο σύστημα» και έπρεπε να εκτελεστεί;

⁽¹⁾ ΕΕ 1998, L 166, σ. 45.

⁽²⁾ ΕΕ 2009, L 146, σ. 37.

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Supremo Tribunal Administrativo (Πορτογαλία) στις 17 Νοεμβρίου 2017 — GE Power Controls Portugal — Unipessoal L.^{da} κατά Fazenda Pública

(Υπόθεση C-643/17)

(2018/C 052/24)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Αιτούν δικαστήριο

Supremo Tribunal Administrativo

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: GE Power Controls Portugal — Unipessoal L.^{da}.

Ανααιρεσίβλητο: Fazenda Pública (Πορτογαλικό Δημόσιο)

Προδικαστικό ερώτημα

[...] [Υποβάλλεται προδικαστικό ερώτημα] προς διασφάλιση της ενιαίας ερμηνείας και εφαρμογής από τα εθνικά δικαστήρια του δικαίου της Ένωσης δεδομένης της υπάρξεως βάσιμων αμφιβολιών, στο πλαίσιο του δικαίου της Ένωσης, όσον αφορά την έννοια και το πεδίο εφαρμογής της διατάξεως του άρθρου 313, παράγραφος 1, του κανονισμού εφαρμογής ⁽¹⁾, προκειμένου να κριθεί αν τεκμαίρεται ότι τα επίμαχα εν προκειμένω εμπορεύματα έχουν κοινοτικό χαρακτήρα, εφόσον δεν αποδεικνύεται το αντίθετο, ή αν πρέπει να θεωρούνται εμπορεύματα που εισέρχονται στο κατά την έννοια του άρθρου 3 του κώδικα ⁽²⁾ τελωνειακό έδαφος και εμπίπτουν στην εξαίρεση του άρθρου 313, παράγραφος 2, στοιχείο α', πρώτο μέρος, ούτως ώστε να γίνεται δεκτό ότι έχουν κοινοτικό χαρακτήρα μόνον τα εμπορεύματα ως προς τα οποία αποδεικνύεται η υπαγωγή τους στις διαδικασίες θέσεως σε ελεύθερη κυκλοφορία εντός του τελωνειακού εδάφους της Κοινότητας.

⁽¹⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 2454/93 της Επιτροπής, της 2ας Ιουλίου 1993, για τον καθορισμό ορισμένων διατάξεων εφαρμογής του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 2913/92 του Συμβουλίου για τη θέσπιση του κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 1993, L 253, σ. 1).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΟΚ) 2913/92 του Συμβουλίου, της 12ης Οκτωβρίου 1992, περί θεσπίσεως κοινοτικού τελωνειακού κώδικα (ΕΕ 1992, L 302, σ. 1).

**Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Hoge Raad der Nederlanden (Κάτω Χώρες) στις
17 Νοεμβρίου 2017 — Eurobolt BV**

(Υπόθεση C-644/17)

(2018/C 052/25)

Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική

Αιτούν δικαστήριο

Hoge Raad der Nederlanden

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσείουσα: Eurobolt BV

Αντίδικος κατ' αναίρεση: Staatssecretaris van Financiën

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) α) Έχει το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, την έννοια ότι η ανααιρεσείουσα μπορεί να αμφισβητήσει τη νομιμότητα αποφάσεως θεσμικού οργάνου της Ένωσης η οποία πρέπει να εκτελεστεί από τις εθνικές αρχές, επικαλούμενη παράβαση ουσιώδους τύπου, παράβαση των Συνθηκών ή οποιουδήποτε κανόνα δικαίου σχετικού με την εφαρμογή τους, ή κατάχρηση εξουσίας;
- β) Έχει το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σε συνδυασμό με το άρθρο 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ, την έννοια ότι τα θεσμικά όργανα της Ένωσης που συμμετείχαν στη διαδικασία εκδόσεως αποφάσεως της οποίας το κύρος αμφισβητείται σε διαδικασία ενώπιον του εθνικού δικαστή, οφείλουν να διαβιβάσουν σε αυτόν τον δικαστή κατόπιν σχετικού αιτήματος όλες τις πληροφορίες τις οποίες έχουν στη διάθεσή τους και οι οποίες ελήφθησαν ή έπρεπε να έχουν ληφθεί υπόψη στο πλαίσιο εκδόσεως αυτής της αποφάσεως;
- γ) Έχει το άρθρο 47 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης την έννοια ότι το δικαίωμα πραγματικής προσφυγής συνεπάγεται ότι ο δικαστής εξετάζει χωρίς περιορισμό αν τηρήθηκαν οι προϋποθέσεις για την εφαρμογή του άρθρου 13 του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 ⁽¹⁾; Συνεπάγεται ειδικότερα το εν λόγω άρθρο 47 ότι ο συγκεκριμένος δικαστής είναι αρμόδιος να αξιολογήσει ελεύθερα αν η διαπίστωση των πραγματικών περιστατικών ήταν πλήρης και επαρκής ώστε να δικαιολογείται η συναχθείσα έννομη συνέπεια; Συνεπάγεται ειδικότερα το εν λόγω άρθρο 47 ότι ο συγκεκριμένος δικαστής είναι αρμόδιος να αξιολογήσει ελεύθερα αν έπρεπε να έχουν ληφθεί υπόψη πραγματικά περιστατικά τα οποία υποστηρίζεται ότι δεν ελήφθησαν υπόψη αλλά τα οποία θα μπορούσαν να αναιρέσουν την έννομη συνέπεια που συνάγεται από τα διαπιστωθέντα πραγματικά περιστατικά;